Karikatür

SEÇİM EĞLENCELERİ...

— Uğurlar ola komşu, eğlenmek için maa aile Sandıkburnuna mı?

— Hayır sandık başına... Bu pazar oraları daha eğlenceli olacak gibi!.

KARA BORSA İSTİRAHATTE :

— İki sene evvel aldığım ampulleri elden çıkardım.

— Yüzde kaç kârla?.

— Yüzde dört yüz zararla!..

Ankaraya Mektup

Bahar geldi, yeni nesil onu kibar kibar kutluyor. Adalara, Modalara gidip temiz kılıklarına yakışan insanca bir tarzda eğleniyor ve kesesine göre bir köşeye yayılıp yiyor ve içiyor. Filizlerimiz sade ve pek zarif üniformalarile millî günlerimizi tesit ediyor ve toplu beden terbiyesi gösterileri yapıp gözlerimizi iftihar ve gururla yaşartıyor. Öyle bir bahar karşılayışı ki ihtiyar İstanbul çapaklı gözlerini uğuşturup hayretle bakıyor...

Bu kabiliyetli milleti asırlarca uyuşturan kâbus çoktan dağıldı. Bu kâbusu hiç bilmiyen ve tanımayan nesiller yetişti. Bugün onlar eski günlerimizi ve zevklerimizi bilmezler; şurda burda okuyanlar da içine nüfuz edemezler.

Mekteplerde neşenin, hareketin yasak olduğu ve güzel sanat eserlerine bir günah meyvesi diye bakıldığı ve mektep bahçelerinde bile biraz kımıldanışın sopalarla cezalandırıldığı devirleri gören bizler için; gezen, koşan, bağıran, şarkı söyleyen, velhasıl gençliğin, kaynayan kanın icaplarını yapan bugünkü gençliğin hayat yüklerini bu neşeyle hafifleteceklerine ve bu neşeyle memlekete ait müşterek vazifeleri seve seve yapacaklarına inanmak ne büyük zevk oluyor bilseniz...

Eskiden yaz yerlerinin umumî açılış mevsimi hıdırellezle başlardı. Bu mevsimde umumun ziyaretine mazhar olan yer, Halîcin en sonundaki Silâhdarağa idi. Şimdi tu kaka edilen bu mevki, o zaman en kibarından en düşkününe kadar bütün halkın hücumuna uğrar, sandallar ve arabalar sabahtan akşama kadar oraya insan taşırdı.

Yaz girince, yani Haziran girince bu yerin komşusu olan Kâhtane rağbet görmeğe başlar ve bütün yaz civardakilerin, hattâ uzaktakilerin teveccühünü muhafaza ederdi.

Helvalar, dolmalar, kuzularla gidilen bu iki mevkiin yegâne eğlencesi çingene karılarının göbek atmaları ve oraya gidiş alâmeti de bataklıkta yetişen sazlardan örülen külâhlardı. Bu külâhlar yine çingeneler marifetile örülür ve tepelerine de birer tutam sarı katırtırnağı oturtulurdu.

Karadaki toz toprak bulutları gözlerinizi ve denizde ise kayıklar, salapuryalar ve hattâ mavnalarla gelen insanların zurna, çifte nâra ve hattâ davullarının sesleri, şarkılar, gazeller, sarhoş nâraları kulaklarınızı patlatırdı.

Kadınlara sarkıntılık, yollarda bir sağa bir sola yalpa yaparak yürümeler ve kuşaklardan şişeler çıkarıp dikmeler adım başında tesadüf edilen şeylerdendi.

Bu mesirelerin şimdiki gibi öyle muntazam ve medenî kahvehaneleri de yoktu. Dört ağaç kakılarak üzerine bir hasır konur ve böylece güneşe mâni olunur ve altına da yine bir kaba hasır atılarak toz toprağa karşı gelinirdi.

O zamanın mesirelerinden Kuşdili bundan biraz hallice ve fakat Fener, Adalar, Göksu ve diğer Boğaziçindekiler ise derece derece yüksekti.

Hoş bütün bunlarda, mübalâğaya kapılmadan söyleyebilirim ki pek zarif ve kibar bir eda yoktu. Eskiler buraların çok edibâne ve şairane âlemlerinden bahsederlerse de ben elli senelik ömrüm içinde çok gezdiğim halde oralarda öyle âhım şahım eğlenceler göremedim. Şunu nazarı itibara almak lâzım gelir ki görüşten görüşe de fark vardır ve ben edebiyat yapacak bir şair ruhuna malik değilim, realistim...

Nihayet toz toprak, hasır ve kilimden ibaret bir dekor içinde geçen o zamanki kır eğlenceleri bugün yerini pahalı da olsa Avrupaîlerine terketti ve insanlar da değişti.

Ben Şark medeniyetinin artık öldüğü ve Avrupa medeniyetinin de hemen hemen yeni girdiği zamanlarda yetiştim ve şükür ki artık temelleşen bu medeniyetin muaşeret edepleri meyvelerinin de toplandığını görüyorum.

Mantık şuurumuzla millî şuurumuzun kuvvetlendiği bu devrimizde artık baharı ve yazı da bu şuurlarla karşılıyoruz. Düşüncelerimiz ve onları takiben eğlencelerimizde de beklenen oldu; ne mutlu bize...

Zaparta

Kimse Duymasın

TAVSİYE ÜZERİNE

Uzun zamandır taşrada bulunduğu için İstanbulda tanıdık iyi bir terzisi yoktu. Sınıf arkadaşlarından birine:

— Kuzum, dedi, sen elbiselerini kime diktiriyorsun? Bana iyi bir terzi tavsiye etsene!.

— Hay hay!.. Falan terziye git, benim yolladığımı söyle... Çok iyi dikiş diker!.

— Teşekkür ederim.

Bir kaç gün sonra tekrar karşılaştılar. Arkadaşı sordu:

— Gittin mi terziye??

— Gittim.

— Benim tarafımdan geldiğini söyledin mi?

— Söyledim!.

— Ne dedi?

— Para peşin, dedi!.

GİYMEK GÜZEL AMA...

Geçkince bir bayan, şapka almağa gitmişti. Tezgâhtar kız bir sürü şapka denedikten sonra bir tanesini beğendi, alıcı bir gözle baktı:

— Tamam!. dedi. Nihayet size gidecek şapkayı bulduk madam!.

— Zannetmem... Pek hoşuma gitmedi.

Kız, gözlerini faltaşı gibi açtı:

— Ne diyorsunuz madam?!. Bu şapka sizi on yaş gençleştirdi!

Bayan yüzünü ekşiterek, kızın başına kondurduğu alâmeti çıkardı:

— İstemem!. Sonra her çıkarışımda on yaş ihtiyarlayacağım!..

KAYAKTAN DEĞİL!

Bütün kış çok yorulduğundan, biraz dinlenmeğe ihtiyacı olduğundan bahsederek Uludağda bir hafta kalmak için karısından izin koparmıştı. Kadın onun ne matah olduğunu, Uludağda ne haltlar karıştıracağını bilirdi ama işine geldi, ses çıkarmadı. Çünkü bu izne karşılık kocası ona kalın bir altın bilezik almıştı.

Bir hafta sonra bay, kafası, gözü sarılı bir halde geldi. Kadın onu bu halde görünce telâşla sordu:

— Hayrola, kayaktan mı?

Beriki gülümsedi:

— Hayır kanyaktan!.. Dün akşam kanyağı fazla kaçırmışım da önümü göremedim, kafamı duvara çarptım.

ZENGİN GÖZİLE

Orta okulun son sınıfında türkçe kompozisyon yapılıyordu. Öğretmen:

— Kışı anlatınız!

Demişti.. Çok zengin bir ailenin kızı olan Nebahat Kişigil şöyle yazdı:

'Kış, evlerimizi yaz kadar sıcak yapıp, sıcaktan şikâyet etmediğimiz mevsimdir.,,

Okuyucularımıza:

Gerek Yedigünün, gerek Karikatürün günü geçmiş sayılarını tedarik etmek istiyenler, intişar tarihinden üç ay zarfında müracaat etmelidirler. Bu tarihten sonra vaki olacak müracaatlar nazari itibara alınamıyacak ve eski sayıları her ne pahasına olursa olsun tedarik etmek imkânı kalmıyacaktır.

No. 543. CİLT: 21, SENE: 11 FİYATI 15 KURUŞTUR 23 MAYIS 1946

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

PARİS KONFERANSINA GÖTÜRÜLEN BULGARLARA İŞ YOK...

Rusya — Sülük verelim, sülük...

... O eski âdetti, şimdi dünyada kan aldırmak isteyen kalmadı, sen onu kendi arkana yapıştır da

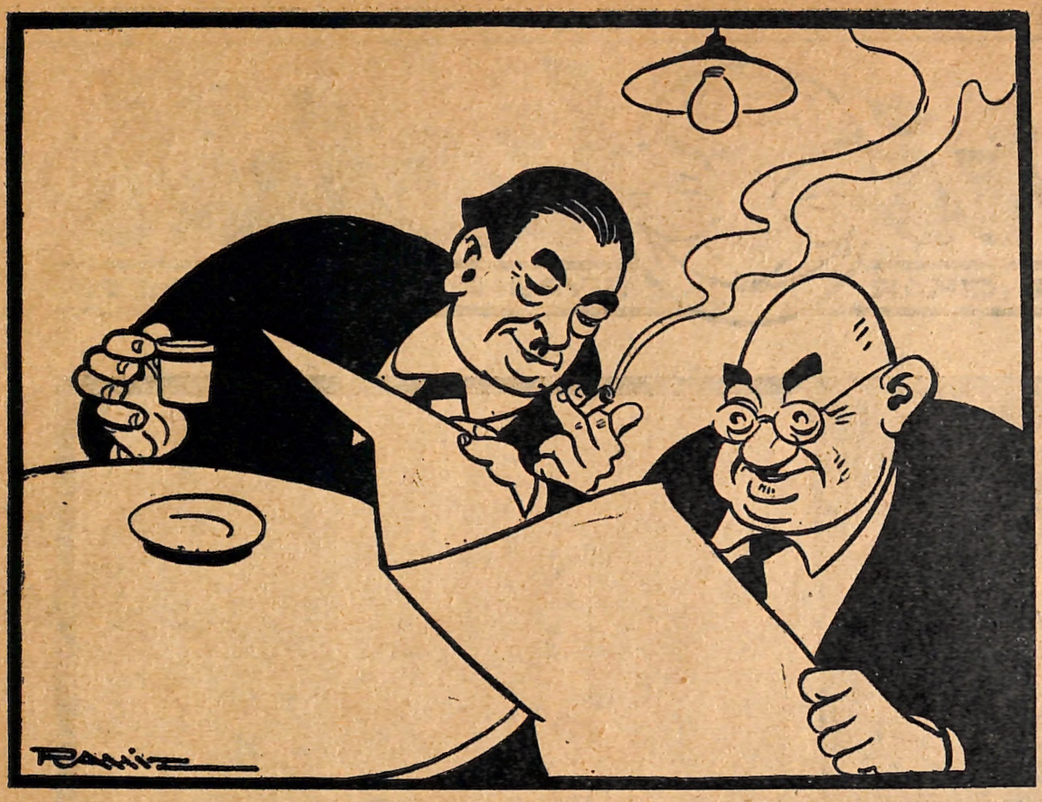

— Belediye seçimleri dolayısile muhalif gazeteler ağızlarını fena açtılar...
— O bir şey değil, milletvekilleri seçiminde ağızları daha çok açık kalacak!..

çocuğu demek olan akraba kızı daha nişanın ilk günlerinde acaip huysuzluklara başladı. Evvelâ düğünün bir ayak evvel yapılması için sabırsızlık ediyordu; delikanlı bunu kabul edince fikrini değiştirdi: "Vay siz düğünün bir seneden evvel olamayacağını söylemiştiniz. Şimdi cayıyorsunuz. Demek ki bana karşı fena bir maksadınız var. Bütün soyum sopumla beraber eve yerleşip hemen idareyi elime almama mâni olmak için bir oyun oynamak istiyorsunuz. Sonra evinizin bazı âdetleri ve sıkı nizamları var ki ben onlardan hoşlanmıyorum. Şu halde ben de bu düğüne razı olmayacağım.,,

Ona dediler ki:

— Aman kızım; düğün bir ayak evvel olsun diye iki ayağımızı bir pabuca sokan sen değil miydin? Sonra evin idaresini hemen ele almak isteyişin de gariptir. Dur bakalım biraz yeni evine alış; bir parça tecrübe gör. Senin bu evi eşinden daha iyi idare edeceğin anlaşılırsa pek âlâ. Fakat şimdi daha pek erken.

Bu tartışma böylece devam edip dururken kaynanalardan birinin pencereleri açıp çığlık çığlığa komşulara bağırdığı işitildi:

— Yangın var. Yetişin komşular. Bu Allahtan korkmazlar bizim çoluk çocuğumuza türlü hakaretler, işkenceler ediyorlar. Dolaplarımızı, sandıklarımızı açıyor-

HAFTADAN HAFTAYA

Evlenecek Bir Delikanlının Hikâyesi

Günün birinde ona:

— Sevgili evlâdım, dediler, dünyanın en mübarek ve feyizli bir varlığı olan anan seni 1923 yılı Ekim ayının yirmi dokuzuncu günü tam gece yarısında doğurdu. Demek ki bu içinde bulunduğumuz 1946 Ekiminin yirmi dokuzunda tam yirmi üçüne girmiş bulunacaksın. Doğuşun bir unutulmaz bayram oldu ve yüz bir pare top atışile kutlandı. Anacığın mübarek ve feyizli olduğu nisbette de dertli ve fakirdi. Bütün ümidini sana bağlamıştı. Seni esen rüzgârdan esirgiyerek bağrına bastı. Zaman zaman geçirdiğin ufak tefek hastalıklarda kendini parçalatmadan yavrusunu kaptırmayacak bir dişi kartal gibi üzerine kanat gerdi. Çabucak büyüyüp yetişmeğe ve gürbüzleşmeğe başladın. Küçük yaşından itibaren ona beklediğinden ve umduğundan çok büyük saadetler sağladın. İlkönce o seni korurken sen onu yarü ağyare karşı korur oldun. Bugün yirmi üç yaşında çelik bedenli, altın ruhlu, elmas vicdanlı bir delikanlısın.

Bundan sonra bir parça gehrelerini çatarak devam ettiler:

— Ancaaak tek evin tek çocuğusun evinde ananla beraber tek başınıza yaşıyorsunuz. Bu hal dünyanın usul ve âdetlerine uygun değildir. Sen tek başına koca bir evin ihtiyaçlarını sağlayamazsın. Seni helâl süt emmiş birile baş göz etmek lâzımdır. O zaman evin içinde iki kişi olacaksınız. O senin göremediğin kusurları, eksikleri görecek. Kavgasız ev olmaz. Ara sıra ufak tefek çatışacaksınız. Fakat maksat evin saadeti olduğu için birbirinizi anlayacak ve hak hangi tarafta ise kabul edeceksiniz. Hattâ olabilir ki eşin senden akıllı çıkar. Böyle olduğu halde ileride bütün ev işlerini ona bırakır, bu sefer sen ona nasihatlerinle, tenkitlerinle yardım edersin.

Yirmi üç yaşında delikanlı uzun tereddütlerden sonra bu nasihatlere aklı yattı ve münasip birile evlenmeğe razı oldu. Kendisine hayat arkadaşlığı etmeğe üç talip çıktı. Bunlardan biri yakın akrabadandı; bir amca yahut dayı kızı idi. Evin içini gayet iyi biliyordu. Uysal ve güzel ahlâklı bir kızdı.

İkincisi babayani, sofumeşrep bir ailenin kızı idi; uzun boylu tahsil falan görmemişti. Bakat biraz dünyalığı vardı.

Üçüncüsü mahallece pek malûm bulunmayan bir kızdı. Fakat daha nişanın ilk haftasında konu-komşudan bazılarına gizli muhabbet mektupları yazdığı meydana çıktı. Hele civar mandıradaki bir sütçüye yazdığı mektup pek çirkin görünerek derhal nişanı iade edildi.

* * *

Gelelim yirmi üç yaşındaki gürbüz delikanlı ile evlenmeğe talip iki öteki kıza.

Bunlardan hemen hemen evin

— Oyunu vermek için hangi sandık başına gidecekmiş?..
— Ya... Demek sandık başları oyun yeri olacak!..

— Her şeyden canın sıkılıyor, geniş kalpli değilsin!
— Daha iyi ya, kalbin geniş olursa başka kadınlara da yer kalır!!..

GEL DE ÇATLAMA

Karı, koca briç meraklısıdırlar. Fakat bayan, kocasının oyun bilmediğini iddia ederek daima oynamasına engel olur. Geçen gün bay, bir kaçamak yapıp oynadı. Epeyce de kazandı. O keyifle gelip karısına caka sattı:

— Bir de benim için oyun bilmezsin dersin!. Bak, ne kadar da para kazandım!.

Bayan yüzünü buruşturdu:

— Tabiî bilmiyorsun!. Bilsen kazanmazdın.

— Nasıl olur karıcığım?!.

— Basbayağı olur!. Senin kazanman acemiliğinden... Malûm ya, aceminin şansı çok olur!.

AĞIZ ALIŞKANLIĞI

Bütün gençliğini hovardalıkla geçirmişti. Arkadaşları her gün onun bir akşam evvelki hikâyesini tatlı tatlı dinlemekle geçinirlerdi. Çok defa:

— Dün akşam yine fevkalâde bir gece geçirdim!.

Diye söze başlardı.

Bu yolda bir hayli yıprandıktan sonra evlenmeğe karar verdi. Çok güzel bir kız buldular, evlendi.

Ertesi gün arkadaşlarile buluştuğu zaman yeni güveyinin ağzı kulaklarına varıyordu:

— Dostlar! dedi. Dün akşam fevkalâde bir gece geçirdim.

HEKİMİN HASTALIĞI

Anadolu kasabalarından birindeki bir fabrikaya hekim aranıyordu. Dolgun para verilecekti. Gidip yeri görmeğe, fabrika müdirile konuşmağa karar verdi, gitti.

Bir çok ilânlara rağmen hekim bulamadıkları için müdür, doktorun önüne düştü, bütün fabrikayı gezdirdi, reviri gösterdi. Kendisine ayrılmış olan evi, bahçeyi dolaştırdı. Sonunda:

— Nasıl, dedi, kalıyor musunuz?.

— Maalesef bayım!.

— Ne diyorsunuz doktor? Burası cennet gibi bir yer!.

— Evet ama kasabanın yolları çok bozuk!.

— Canım ondan size ne? Sizin gününüz burada geçecek!..

— Evet ama ben uykuda gezenlerdenim!.

KABAHATE BAKIN!..

Bayla bayan ufak bir ağız dalaşından sonra saç saça, baş başa geldiler. Tabiî bayan bayın hakkından geldi. Uzun tırnaklarile adamcağızın yüzünü gözünü didik didik etti. Fakat biraz sonra acı bir çığlıkla ağlamağa başladı:

— Hain!.. Hain adam!.. Bak ne hale girdim!.. Seni çimdiklerken tırnağım kırıldı işte!..

---

ler; kirli çamaşırlarımızı araştırmak için çamaşır bohçalarımızı altüst ediyorlar.

Ona dediler ki:

— Kaynana hanım; biz seni okumuş yazmış, aklı başında bir bayan bilirdik. Fol yok, yumurta yokken yedi mahalleyi ayağa kaldırmak, yabancıları imdada çağırmak doğru mu? Aile meselesine yabancı karıştırılır mı? Sen her halde çıldırmış olacaksın.

Bu böyle devam ederken üçüncü nişanlı ortaya çıktı:

— Onlar zaten kimseyi beğenmezler. Gerçi düğün hazırlıklarımızı yapmak için pek dar vakit bırakıyorsunuz ama ben razıyım.

Yirmi üç yaşında delikanlının ailesi düşündü:

—Ötekiler gerçi yakın akrabadan amma yaptıkları muamele de yenir yutulur gibi değil. Berikilere gelince; ahlâkımızı beğenmiyorlar; yaşayış tarzımızı beğenmiyorlar. Evimizi Mekkei Mükerremeye yahut daha doğrusu Baba Cafer türbesine çevirmek istiyorlar. Gerçi bunlar okuyup yazması kıt, bir parça geri kafalı insanlar. Fakat ötekilerin sebepsiz huysuzluklarına karşı bunların gösterdikleri güler yüzlülük ve uysallık yabana atılacak şey değil. Kendilerine bunun için teşekkür etmeliyiz.

Yirmi üç yaşında delikanlının ailesi en nazik sözlerle bu teşekkürü yapıyor; fakat ertesi sabahtan tezi yok öteki haykırıyor.

— Siz bizi ötede beride zemmetmişsiniz. Bütün hediyelerinizi mutlaka güveye vermelisiniz. Geline zırnık bile vermemelisiniz.

Ve buna benzemez daha ne ağıza alınmaz hezeyanlar!

* * *

Delikanlı şimdi derin derin düşünüyor:

Bir tanesi daha nişanı takılmadan konu komşu ile âşıkdaşlığa kalkıyor. Bir tanesi daha evimize ayak basmadan hanümanımızın kökünü kibrit suyu dökmeğe uğraşıyor, kendi ailesi aleyhine yabancılara dert yanıyor. Bir tanesi meşhur "Şair Nedimî,, meselinde olduğu gibi ne, yaptığını bilmiyor, ağzından çıkanı kulağı işitmiyor. Bunların hiç birisinden hayır gelmemesinden korkmağa başladım. Fakat kendi bilecekleri şey. Zorla güzellik olmaz. Belki inşallah akılları başlarına gelir, yahut da gelmez. Orasını istikbal göstercektir. Bana gelince, ilk tecrübede bu nevi uygunsuzluklarla karşılaştım diye fikrimden cayacak değilim. Amasyanın bardağı, biri olmazsa biri daha. Elbette er geç aklı başında ve helâl süt emmiş birini bulacak ve kendime hayat arkadaşı yaparak yuvamı şenlendireceğim.

Karikatür

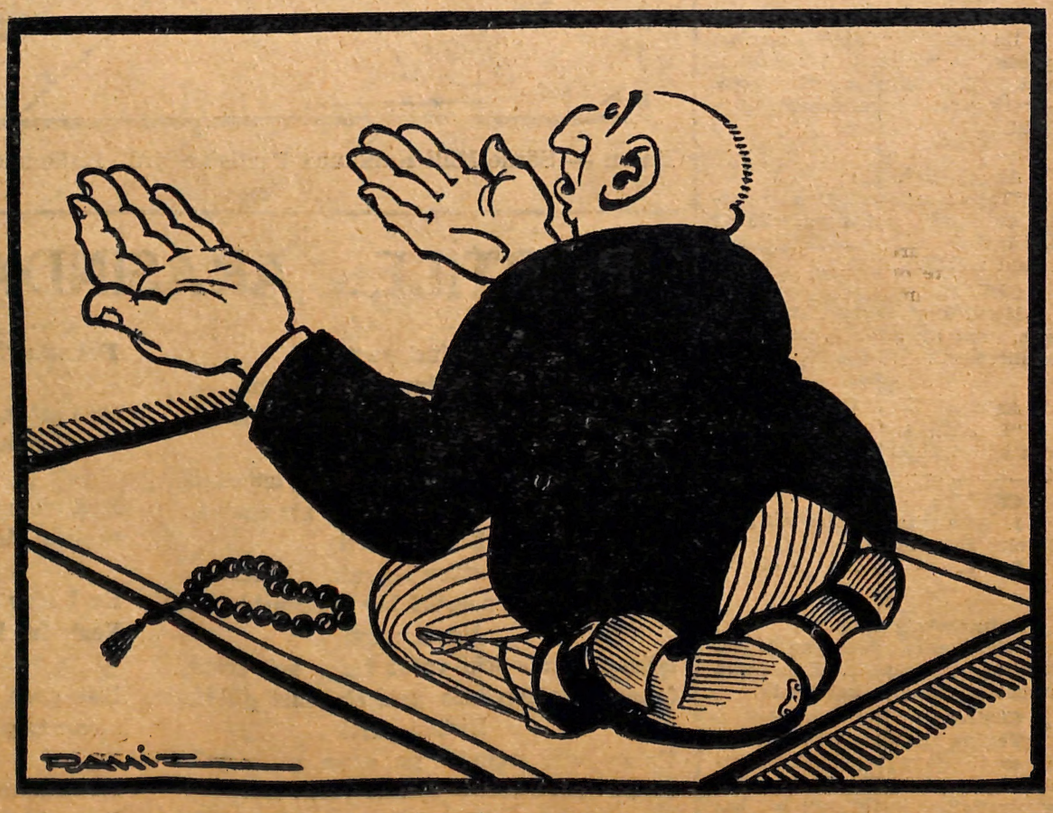

BELEDİYE SEÇİMLERİNDE HAKİKİ DEMOKRATLIK...
— Hamdolsun Allaha, Hakkı Tarıksız bir seçim gördük!...

Akıl Hocası

Adanada H. İ. Ş. :

"1. Gençliği nerede harcamalı?

2. Gönül ne, sevda nedir?

3. Çok sevdiğim birini unutmak için ne yapmalıyım?..,,

CEVAP :

1. Gençlerin yaratılışına göre. Kimi okuldan okula yazılarak, kimi şuna buna asılarak ömür geçirip dururlar!.

2. Gönül bir çerçevedir, sevda onun tablosu...

3. Başka birini sevmeye çalışın!.

★

Kütahyada H. E. :

"36 aydır gazete bayiini arıyorum, bulamıyorum.. Daha arayım mı?,,

CEVAP :

Gazeteyi buluyorsanız bayiini aramaya lüzum yok... Atalar sözüdür: Üzümünü ye de bağını sorma, derler!

★

Lefkoşada Y. M. :

"1. Ölürcesine seviyorum. Aşkımı itiraf etmeme gururum mani oluyor. Ne yapayım?

2. Esmerler sarışınlardan, sarışınlar esmerlerden hoşlanır derler. Halbuki ben esmerim, esmeri seviyorum. Buna ne dersiniz?,,

CEVAP :

1. İki yoldan birini seçeceksiniz: Ya gururunuzu terkedersiniz, yahut ölüp gidersiniz!.

2. Cihan Harbi bütün zevkleri işler gibi altüst etti!. İnsan umduğunu değil, bulduğunu öpüp başına koyuyor!.

★

İzmitte K. M. :

"Yüz liralıkların gerçeğini gerçek olmayanlardan nasıl ayırmalı?,,

CEVAP :

İki ellilik şeklinde olanları yüzde yüz gerçektir; tek yüzlükleri de iki elliliğe ayırabilirseniz gerçek olur, ayıramazsanız şüpheli!..

★

Alaçamda İ. K. :

"Tahsili benden üstün bir kız-

Kadın — Sözde Milli Kalkınma Partisine girdi. Kalkmak şöyle dursun uyanmıyor bile!..

— Ben de bir roman olsaydım... Elinden düşürdüğün yok...
— Keşke... Seni de iki akşamda okuyup bitirirdim!.

— Partilerden hangisini tercih edeceksin?.
— Kokteyl partiyi!..

ACI HABER

Yazan: ÇALAPALA

Hüsnü Beyin gözlerini yumduğunu görünce Hanife yengenin göğsüne yumruk kadar bir taş düşmüştü sanki.. Ne ağlıyabiliyor, ne sızlanabiliyor, ne de işe nereşinden başlıyacağını biliyordu.

— Hey gidi efendi heyl.. diye söylendi. Ben ölmeden ölmek yakışır mıydı sana?... Yazıkl. Şimdi senin işinden, tırnağından ayırıp bir, bir biriktirdiğin paralarını har vurup harman savuracakları. Şimdi ölünecek zaman mı?. Bir cenaze kaça kalkar?!... Zengin adamsın, meşhur adamsın... Sana mezar taşı da ister.. Kim bilir kaç lira vermek lâzım bu işe?!.. İmam yakanı bırakmıyacaktır. Yıllardır gözü senin paracıklarında!.. Devir hatimi diye tuttursun, ama pışşşşt, yağma yok!. Ben efendimin ruhunu taciz etmekten korkarım.. Vallahi on para alamaz benim elimden!.. Zaten bütün para, pul bankada.... Neme gerek?.. Yarın mahşer gününde iki elim yanıma gelecek... Mübarek öldü diye parasını sokağa dökecek değilim ya!... Ah, ah efendi!.. Sağlığında söylerdin: yalan da değildir. Ben sana kırk beş sene hizmet ettim. Para tutmayı benden öğrendin!... Savruk bir dadıya düşmüş olsaydın şimdi kimbilir nerelerde can verirdin?!... Çok şükür ceviz karyolalar, keten örtüler içinde öldün!.. Kimseye beş para borcun yoktur, bana olan şükran borcundan başkat... Onu da sana kat kat helâl ediyorum. Neme lâzım, kırk beş sene içinde ben de kendi halimce üç, beş kuruş biriktirdim. Nasıl olsa kimseye muhtaç olmadan ömrümü tamamlarım!. Sana kes bizi başka kimse acımaz.. Herkes bizi nekes bilir. Ko öyle bilsinler... Müsriflik edip başkalarına el, avuç açsak daha mı iyi olacaktı?... Yeğenin olacak züppe senin yerini nerden tutacak?!. Üç günde bütün paracıklarını tüketecektir!.

Koca karı derin derin iç çekti:

Vasiyeti de var. dedi. Oğlana haber göndermek lâzım. Yakın yerde olsa gider, kendim haber verirdim. Gidilecek yer değil ki, tâ Mısırdal. Ihtiyar dayısını o halinde bıraktı, gitti yabancı memleketlerel.. Eski zamanda Mısıra hacılar giderdi. Bu oğlan Arap filimi getirecekmişl.. Âhır zamanl.. Onlarda da Müslümanlık kalmamış.

Derlendi, toparlandı, başını örtüp büyük evde oturan kiracılara geçti. Rahmetli, büyük evi kiraya vermiş, Hanife yenge ile birlikte küçük eve taşınmıştı. Eskiden burada uşaklar otururdu; bolluk zamanl.. Şimdi ev kıtlığı vardı. Herkes sokak sokak ev ararken bir bey, bir dadı koca konakta oturacak değillerdi ya... Sevabına kiraya verivermişti.

Kiracı bey lisede öğretmendi; iyi kalemi vardı. Ahmede dayısının öldüğünü haber vermek için ona bir telgraf yazdırmağa gitti. Öğretmengiller onun halinden kuşkulandılar:

— Hayrola Hanife yenge, dediler. Beyefendi nasıl?.

Işte o zaman boşandı:

— Uçtu... Beyefendim uçtul.

Yetmiş beşini aşmış ve doktorlarca çoktan ümit kesilmiş olan beyefendinin ölüm haberi kiracıları üzdü. Hepsinin içinden "ister misin bize köşkten çık düşsün?..... korkusu geçti.

— Vah vahl. dediler.

— Sizden bir rica için geldim.

— Söyle Hanife yengel.

— Ahmede bir telgraf çekmek lâzıml. Beyefendi öyle istedi.

— Kim bu Ahmet?

— Rahmetlinin yeğeni... Bir tanecik mirasçısı odur... Söz aramızda haytanın biril.. Mısıra sinema görmeğe gitmişti Onu çağıracağız..

— Yazarıml.

Kâğıt kalem gedi. Kiracı bey oturdu. Hanife yengenin getirdiği eski bir zarf üstüne yazılı adrese de bakarak şöylle bir telgraf yazdı:

Bay Ahmet Türker
Beytüşşebap Sokak No. 46
Kahire - Mısır

Başınız sağ olsun. Dayınız vefat etti. Acele geliniz.

Hanife Mıhçı

Hanife yenge kendisine okunan telgrafı dikkatle dinledi. Kaşlarını çatarak:

— Eksik olma ama, dedi. Uzun oldul

— Neresi uzun?.

— Beyefendi geçenlerde bir telgraf daha çekmişti de biliyorum. Her kelimesine dünya kadar para alıyorlar. Kısalım şunu!

— Sen söyle de ben kısayım öyle isel

— Hele bir daha okul.

Telgraf bir daha okundu. Hanife yenge:

— "Numara„ lâfını sil! dedi.

— Doğru! "Beytüşşebap sokağı 46„ denince anlaşılır.

— Bir daha oku şimdi.

Bir daha okundu. Hanife yenge başını salladı:

— Yine uzunl.

— Zannetmem..

— "Beytüşşebab„ belli ki sokak adı. Onun için "sokak„ lâfını da yazmal..

Öğretmen parmak ısırdı:

— Vallahi doğrul dedi. Sildim.

— Bir daha oku öyle ise şu adresil.

— Bay Ahmet Türker. Beytüşşebap 46.

— Olmadıl.

— Neden?... Sen sil dedin, ben de sildim.

— "46,, da fazla!.
— Neden?
— Kahirede bir sokak üzerinde sekiz tane Ahmet Türker olmazya! Arayıp bulurlar. Varsın telgrafçı bir kaç kapı çalsın!.
— Sen bilirsin. Sileyim mi?
— Tabii!.
— Silldim.
— Kuzum bir daha oku şu telgrafı!
— "Bay Ahmet Türker....
— Canım bayhğı da ne oluyor. Ahmet Türker de gitsin!.
Öğretmen ters ters bakarak:
— Siliyorum!. dedi.
— Sil!
— Sildim.
— Şimdi oku!
— "Ahmet Türker. Beytüşşebap Kahire - Mısır.
— Sade "Kahire,, desen olmaz mı?.
— Vallahi hiç yollamasak da olur!.
Hanife yenge gücendi:
— Benimle alay- mı ediyorsunuz?. dedi. Rahmetli de israfı sevmezdi de ondan!.. Yeryüzünde kaç tane Kahire var?. Kahire denince telgrafın Mısıra gideceği anlaşılır.
Öğretmen acı acı güldü:
— Yalan da değil! Onu da sildim.
— Oku öyle ise.
— "Ahmet Türker. Beytüşşebap. Kahire. Başınız sağ olsun. Dayınız vefat etti. Acele
Kiracı, Hanife yengenin "olmadı,, der gibilerden kafasını salladığını görünce durdu:
— Ne var?
— "Vefat etti... iki kelime!... 'öldü,, diyiver!.
Öğretmen hiç ses çıkarmadan sildi, yazdı, okudu:
— "Başınız sağ olsun. Dayınız öldü. Acele geliniz. Hanife Mıhçı.
Hanife yenge derin derin adamın yüzüne baktı:
— Yine uzun! dedi.
Öğretmen nerede ise kağıdı, kalemi kadının kafasına atacak, "Elinden geliyorsa sen yaz!,, diyecekti. Ama sabretti. Dadı:
— Benim adımı yazmağa lüzum yok!. dedi. Nasıl olsa telgrafın benden geldiğini anlar. Beyefendinin benden başka kimi var ki!
Yavaş yavaş iş meraklı bir bilmece haline geliyordu. Adamcağız "Bakalım daha neresinden kırpacak? diye merak etmeğe başlamıştı.
— Bir daha okuyayım mı? dedi.
— Zahmet olacak!.
— Ne zahmeti Hanife yenge?!.. "Ahmet Türker. Beytüşşebap. Kahire. Başınız sağ olsun. Dayınız öldü. Acele gelinizl..
Hanife yenge dalgın dalgın düşünüyordu:
— Acı haber vermek te fena!. dedi. Yalnız 'Başınız sağ olsun,, desek dayısının öldüğünü anlamaz mı? Zaten adamcağızın ağır olduğunu biliyordu. Hattâ geçen gün telgrafla sağlığını sormuştu. Malûm ya mirasına konacak!.
— Silelim: iki kelime daha çıktı.
— Ne kaldı?
— "Ahmet Türker. Beytüşşebap. Kahire. Başınız sağ olsun. Acele geliniz.,,
— Güzel!.... Yalnız "Acele geliniz,, i çıkarıver! Oğlan, nasıl olsa paralara kavuşmak için uça uça gelecektir!.
— Sen bilirsin, Hanife yenge!.
— Sildin mi?.
— Sildim!.
— Eline sağlık...
— Başka bir isteğin varsa yardım edelim Hanife yenge!
— Sağolun.... Ben bekçiye haber verdim. O her işi çevirecek..

— Kocam seyahate çıktı.
— Niçin?.
— Benim için!.

Hanımefendinin vefatında da öyle yapmıştık.
— Başın sağ olsun Hanife yenge!.
Dadı kadın elinde kâğıt, dışarı çıktı... Öğretmenle karısı hayretler içinde konuşurarken tekrar kapı tıkırdadı. Baktılar Hanife yenge:
— Bir şey mi unuttun Hanife yenge?
— Şey diyecektim!
— Ne diyecektin?
— Doğrudan doğruya "Ahmet Türker. Kahire,, yazsaydık, telgraf oğlanın eline giderdi de.
— Nasıl gider Hanife yenge?
— Nasıl olsa soyadı "Türker,, ! Fellâhlar bu telgrafın bir Türke verileceğini anlarlar: adresini eksik görünce de bizim konsolostan sorar, öğreniverirler. Konsolos Ahmedin arkadaşı imiş!
Öğretmen "pes!,, der gibilerden karısının yüzüne bakarak kâğıdı aldı, "Beytüşşebap,, ı da sildi.
Hanife yenge telgraf yazısile gitti. Karı koca cimriliğin bu derecesine şaşmış, apışmış, dona kalmışlardı. Fakat kadının telgrafhaneye gittiği zaman ne yaptığını bilseler, belki düşer, bayılırlardı.
Hanife, yenge yolda düşündü, taşındı:
— Bu haber oğlana acı haberi değil, âdeta müjde! dedi. Dayısının ölüm haberini alınca sevincinden hop oturup, hop kalkacaktır. Telgraf parasına yazık!
Postaneye gittiği zaman telgrafçıya:
— Efendi oğlum, dedi. Mısıra bir telgraf çekeceğim ama okumam, yazmam yok. Sevabına ben söyliyeyim, sen yazıver, olur mu?
— Peki teyzeciğim! Söyle..
Hanife yenge memnun oldu. Masaya yaslandı, gözlerini kırıştırarak ve tane tane söyliyerek şu dört kelimeyi yazdırdı:
— "Ahmet Türker. Kahire. Müjde!...

ÇALAPALA

MERAK BU YA!

Ressam İbrahim Çallı Ankaraya gidiyordu. Karnı acıktı, vagon restorana geçti. Boş masalardan birine oturdu. Biraz sonra da karşısına bir bayan geldi, oturdu. Servis başladı, yemeğe koyuldular.
Çallı, konuşacak bir arkadaş bulamadığı için sıkıntıdan patlıyordu. Karşısındaki kadınla konuşabilmek için bir bahane aradı. Düşündü taşındı. Kadınların gençlik meselesini konuşmaktan hoşlanacaklarını tahmin ederek birdenbire:
— Affedersiniz bayan, deli, kaç yaşındasınız?
Kadının kaşları akrep kuyruğu gibi kıvrıldı, gözleri ateş gibi parıldadı. Gayet soğuk bir sesle:
— Niçin soruyorsunuz? diye sordu.
Çallı kırdığı potu farketmişti. gülümseyerek şöyle cevap verdi:
— Bir kadının kaç yaşında en güzel çağını yaşadığını anlamak için bayan!.

İYİ NİYET

Meşhur sabıkalılardan birini bir bankayı soyarken yakalamışlardı. Yargıç sordu:
— Gece yarısı bankada ne işin vardı?
— Yardıma gitmiştim!
— Ne yardımına?.
— Geçen gün gazetelerde bankanın yıllık plânçosunu basmışlardı.
— E?...
— Kırk bin lira fazla para olduğu yazılı idi!
— Sonra?
— İşte bu fazlayı alıp hesabı denkleştirerek muhasebecilere yardım etmek istedim!.

İŞTE MODA BU!

Bayan Üftade Beyoğlunun meşhur şapkacılarından birine gitti:
— Yeni ve orijinal bir şapka istiyorum!. dedi.
— Başüstüne efendim!
— Ama gayet çabuk!. Şimdi icadedecsiniz!.
— Başüstüne!.
Şapkacı kadın, iki metre kalın kordelâ aldı. Evirdi, çevirdi, sıktı, büzdü, bayanın kafasına oturttu. Üftade memnun oldu. Çantasını açıp sordu:
— Kaç lira vereceğim?
— Elli lira bayan!
— İki metre kordelâya elli lira?!. Çok pahalı doğrusu!.
Şapkacı kadın gülümsedi:
— Elli lira icat için bayan!.. Kordelâyı bedava veriyoruz!.

YARDIMLAŞMA

Daracık bir şose üzerinde kamyonun motörü bozulmuştu. Şoför indi. Bozukluğu aramağa koyuldu. Bu sırada arkadan gelen bir hususî otomobil geçecek yol bulamamış, geride durmuştu. Biraz bekledikten sonra başladı korne çalmağa.
Öndeki şoför bir yandan uğraşıyor, bir yandan da arkadan gelen korne seslerinden fena halde sinirleniyordu. Nihayet dayanamadı, işini bırakıp hususî otomobilin yanına gitti. Baktı, direksiyonun başında genç bir bayan!.. Saygı ile selâmladı. Sonra:
— Bayan!. dedi. Lûtfen siz benim yerime motöre bakın. Ben sizin yerinize kornanızı çalarım!.

İKİSİ DE!

Adı lâzım değil, Ankaranın en şık bayanlarından biri giyim, kuşam işleri için İstanbula gelmişti.
Meşhur şapkacılardan birine gitti. Kibar müşteriyi gözünden tanıyan şapkacı onu ayrı bir odaya aldı, kimseye göstermediği modelleri gösterdi.
Prova, prova, prova!. Neden sonra bayan bir şapka beğenebildi. Hem de çok beğendi. Fakat kadın yüz bulup da fazla para ister diye zorla beğenmiş görünerek sordu:
— Kaça bu?.
— Yüz yetmiş beş lira bayanım!.
Müşterinin gözleri büyüdü:
— Yüz yetmiş beş lira mı?. Gülünç bir fiyat doğrusu!.
Şapkacı kadın mütevazı bir eda ile eğilerek cevap verdi:
— Esasen şapka da gülünç bayanım!..

Yaz Bulutu

MİZAHÎ ROMAN

— 7 —

Yazan: Ragıp Şevki Yeşim

— Vay Bay Ali Akyürek beyefendi kardeşimiz, safalar geldiniz, İstanbulumuza safalar getirdiniz... Vallahi, daha görür görmez seni sevdim. Hoş geldin, merhaba...

— Merhaba..

— Vallahi dün gece rüyama girdin. Gûya defterleri karıştırıyormuşum, bir yaprağın arasından sen çıkıverdin!.

Hemen çekmecesinden gümüş bir kutu çıkardı, yaldızlı sigaraları önüme sürdü:

— İç birader, kullanmaz mısın? Amma yaptın? Lâkin... Ah, hele şöyle bizim İstanbulumuza bir alış.. sonra fabrika bacası gibi tüttürürsün...

Oturduğum kanapeden doğruldum:

- Lâfı kısa keselim de, işimize bakalım: Şu bizim işi halledelim. dedim.

Bozuldu, bir şey söylemek istedi, yapamadı. Sonra zile bastı.

— Bana Cahide hanımı çağırın, "D. 23. Y. Ali Akyürek,, dosyasile beraber gelsin...

Az sonra tombul kız yine göründü. Gözlerinin içi güle güle geldi. Yeşil kartonlu dosyayı noterin önüne bıraktı, çıkmak istedi. Noter:

— Sen dur, dedi. Bulun burada... Yalnız kapıyı sürmele... Ahmede de söyle, kimse bizi rahatsız etmesin.

Ben susuyor, sadece bakıyordum. Kılım bile kıpırdamıyordu. Sanki bu muazzam mirasa konmuş insan ben değildim. Oracığa, şöyle hemen bir kahve içip gitmeğe gelmiş komşulardan biri gibi idim.

Noter dosyayı baştan başa karıştırdı, sonra kravatını çözdü, ceketini çıkardı:

— Birader, servet senin... Ancak... Rahmetli amcanın bir vasiyetnamesi var. Bunda ne söylediği belli değil, hemen açayım mı?.

Tombul kıza şöyle bir baktım:

— Kadın kısmının yanında açılır mı?

— Neden?

— Eeee, dünya hali, münasebetsiz bir şey yazmışsa...

Noter kaşlarını çattı:

— Yazmış olsun, ne çıkar... (Başını döndürüp kızı gösterdi) Artık bunlar hayat insanları... Erkekten daha yırtık olmaları lâzım, evvelâ iş, sonra kadınlık...

— Doğru...

— Açayım mı?

— Aç..

Dosya içinden gri renkteki zarfı aldı, asabi asabi yırttı.

Odanın içine derin bir sessizlik çöktü. Başımı kaldırıp kıza baktım: Yüzü sararmış, dudakları kurumuştu. Benim baktığımı görünce aptal aptal güldü. Notere baktım, o da sararmıştı. Ne vardı, ne oluyordu?

Noter başını dikti, gözlüğünü takmak üzere kaldırdığı eli havada kaldı:

— Nasıl ne oluyoruz?

— Sarardınız beyim ! İçinden amcamın ölüsü çıkacak değil ya. Beni görmüyor musunuz?.

— Şey... Evet doğru... Fakat... Al kızım şunu sen oku, ben okuyamıyorum.

Sırtını koltuğunun arkasına bıraktı, yarı güler, yarı ağlar bir sesle:

— Doğrusu çok soğukkanlı imişsiniz Ali bey... Ben ise sizi.. hani, biraz toy bekliyordum.

Noteri duymamış gibi kıza döndüm:

— Oku bakalım.

Tombul kız, tatlı, güzel bir sesle okumağa başladı:

"Oğlum Ali,

"Sen amcanı pek hatırlamazsın. Bense seni, karşıma getirseler tanımam. Lâkin dünya işte... Bir gün gelir, benim ölüm seni bulur, senin dirin de benim ölüme selâm çakar.,,

"Oğlum Ali,

"Gençliğim berbat geçti, sade suya ekmek bandım.. Orta çağımda bir kravatı beş yıl kullandığım oldu. Ha bugün ha yarın derken ihtiyarlığım geldi çattı. Sürünerek öleceğim sandım, dünyanın bütün tadından tuzundan uzaklaştıktan sonra, Cenabı Mevlâ bir gün beni yakamdan tuttu: "Hadi bakalım gel, dedi. Otur şu paranın pulun üstüne... 55 yılın 42 yılını çırpına dövüne geçirdin. İşte mükâfatın... yapacağını yap bakalım.,,

"Lâkin oğlum Ali,

"Olan olmuş, giden gitmişti. Ömrümün son deminde elimde avucumda bir şey kalmamıştı. Ciğere bakıp pis diyen kediye dönmüştüm. Eskiden bir pul bulup bir lokma tatlı ağzıma koyamazken şimdi bin pul verip bir lokma tatlıya dayanacak mideden mahrumdum. Yanıma dünya güzellerini yatırsalar dönüp de: 'Yahu sizler ne de cicisiniz?,, diyemiyordum.,,

"Oğlum Ali,

"Bu dünyanın ikisinin ortası bir yer var mı, bilmiyorum. Ötede açlıktan kıvrananlar, beride tıka basa yiyebilecekleri halde yiyemeyenler....,,

"İşte ben gidiyorum oğlum Ali. "Geliş bu geliş, gidiş bu gidiş. Lâkin, benden sana nasihat olsun, bu dünya ile dünyadakiler Sultan Süleymana bile kalmamış. Aklın başında ise yaşa... İşte sana para, mal... Bol bol ye, iç, eğlen... Gençliğin var, dayanırsın. Eğer bir gün yorulursan dinlenirsin, şöylece bir gözünü kapar uyku kestirirsin ertesi sabah da diri Benim servetimle senin bu servetin. Şimdi sen Karun kadar zenginsin demektir.,,

"Oğlum Ali,

"Aklını başına topla, haydi bakalım, bıraktıklarımı tepe tepe kullan. Şu istemeye istemeye bıraktığım dünyanın zevklerinden ne kadar hoşlanırsan, ben de yattığım yerde o kadar memnun olurum.,,

Tombul kız susup hayretle yüzüme baktı.

Noter koltuğunu gıcırdatarak oynaştı.

— Olur şey değil! dedi.

— Hangisi olur şey değil?

— İşte bu yazdıkları...

Ayağa kalktım:

— Beyim, siz muameleleri yapın, yarın gelir, imzalarım.

Yürüdüm, kızı kolundan tuttum :

— Haydi bakalım gel, bana sen yol göster, sana ayda 500 lira maaş vereceğim...

Kız gözlerini açarak:

— 500 mü? diye bağırdı.

Noter:

— O da ne demek? diye ayağa kalktı.

Kızı kolundan tuttum, kapıya yürüdüm...

Kız:

— Ya bavulunuz, ya şapkanız? dedi.

— Kalsın, yenilerini alacağız. Haydi, geliyor musun?

— Şey... E.. Evet, geliyorum.

Kolundan tuttum, çıktık. Fakat kapıyı kapar kapamaz tombul kız birdenbire durdu, bir ayağının ucunda kulağıma doğru yükselerek :

— Paranız var mı? dedi.

— Ne parası?

— Basbayağı para... Var mı?

— Bu sual bana sorulur mu kız?

— Hayır hayır canım, anlayamadınız: Bugünlük üzerinizde para var mı?..

— Aa!.. Sahi!.

— Yok değil mi?

— Galiba 20 kuruşum var!

— Gördünüz mü? Meteliksiz dışarı çıkıyordunuz?

— E, ne olacak şimdi?.

— ...

— Kaç gün sürer bu muamele?.

— Bir kaç gün... Amma... Siz girin, Muhtar beyden isteyin.

— Muhtar bey kim?.

— Canım noter işte... İsteyin, bana 500 lira verin, deyin, verir.

— Verir mi?

— Tabiî... Amma öyle sadaka ister gibi değil, deminki gibi, soğukkanlı, emreder gibi...

— Peki...

Dönüp kapıyı birdenbire açtım, noter deminki yeşil dosyalar üzerine kapanmış, eli şakağında dalıp gitmişti. Gürültü ile içeri ye dalınca birden bire sıçrayarak:

— Hay Allah belânı versin! diye bağırdı, fakat beni gördü, yumuşayıverdi:

— Ay korkuttun birader, ben de bizim eşeklerden biri sandım.

— Hayır, ben başkalarının eşeklerindenim. Bu ne lâf kardeşim!.

— Şey, kusura bakma, vallahi demem o demek değil...

— Ne ise, sen bana şuradan 500 lira ver...

— Nereden?

— Amma konuştun, cebinden, kasadan... Bana 500 lira lâzım oldu, hesaplaşırken öderim.

Kendine geldi, telâşla çırpındı. Arka cebinden sarkan anahtar zincirini yakalamağa çalışarak:

— Emret kardeşim, istersen bin vereyim?

— Bin ver!.

— Başüstüne... Hah, işte, al... 50 şerlik bir deste, 100 erlik bir deste...

— Eyvallah... Allahaısmarladık!..

Girdiğim gibi gürültü ile kapıdan çıktım. Tombul kız hemen koluma yapıştı:

— Aldın mı?

— Aldım... İyi ki söyledin kız, aferin sana...

— 500 mü?.

— 1000!...

— İyi yaptınız, bravo!.

Kolunu çekip yüzüne baktım:

— İyi ne demek? Sana ne? Senin cebine girecek değil ya!..

— Şey... Evet, öyle ya, doğru... Amma, ben sizi düşündüm de...

— Haydi yürü gidiyoruz!.

— Siz yürüyün, geliyorum, şapkamı alayım!.

Koridordan geçerken, tahta duvar ardındaki kızlar ayağa kalkmışlar, bir araya gelmişler, bana bakıyorlardı. Hepsinin de gözlerinin içinde dilencilerin iştihası vardı. Biri:

— Arkası var —

Hemşeriler;

Seçim günü bütün medeni dünyaya biz Türklerin de demokratik haklarımızı en ileri milletler gibi kullanabileceğimizi isbat etmek günüdür.

Seçim günü, İstanbul hemşerisinin İstanbula olan sevgi ve ilgisinin yüksekliğini ifade etmek günüdür.

Seçim günü, genç ihtiyar, kadın ve erkek bütün hemşerilerin daha rahat, daha temiz, daha refahlı, daha kültürlü ve daha güzel bir İstanbul yaratmak için gönül ve iş birliği yapacakları gündür.

26 Mayıs pazar günü bütün İstanbullular sandık başına.

Yeni PUDRA RENKLERİ

önünde

KADINLARIN HAYRETİ

SİHRAMİZ BİR KOLORİMETRİK MAKİNE SAYESİNDE İSTİHZAR EDİLEN PUDRA TENİN GÜZELLİĞİNİ ON MİSLİ ARTTIRIR.

★

Teninize en uygun gelecek pudranın tam rengini veren yeni bir Kolorimetrik makina icadedilmiştir.

Bu sayede şimdiye kadar görülmemiş emsalsiz bir güzellikte orijinal pudra renklerinin istihzarına imkân verilmiştir. Bunları yalnız Tokalon pudralarında bulabilirsiniz. Bu pudra rüzgârlı ve yağmurlu havalarda bile bütün gün sabit kalır. Burnun parlamasına mani olur. Hususi ve beratlı bir usul dairesinde istihzar edilmiştir. Bu yeni Tokalon pudrasının en son yeni ve *cazip renklerini* bugünden tecrübe ediniz. Daha genç ve güzel görününüz.

Büyük

KATERİNA

Meşhur Rus imparatoriçesinin fırtınalı ve aşk maceralarile dolu hayatını Hüseyin Cahit Yalçının kaleminden okuyunuz.

Fiyatı 125 kuruştur. Bütün kitapçılarda ve Yedigün bayilerinde bulunur.

Cep DOKTORU

Alfabe sırasile bütün hastalıkların ansiklopedisidir. Bütün hastalıkların tarifi ve tedavi çarelerini bu eserde bulacaksınız.

Fiyatı 200 Kuruştur

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7. Telgraf: İstanbul KARİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebî memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

TÜRK MEŞHURLARI

ANSİKLOPEDİSİ

Edebiyatta, Sanatta, İlimde, Harpte, Politikada ve her sahada şöhret kazanmış olan TÜRKLERİN HAYATLARI ESERLERİ

★

YAZAN: İBRAHİM ALÂETTİN GÖVSA

Bu emsalsiz eser tamamlandı. Eksik fasiküllleriniz varsa bayiiniz vasıtasile tedarik ediniz, ve hususî surette imal ettirdiğimiz lüks cilt kapaklarile mücellidinize ciltlettiriniz.

Türk Meşhurları Ciltleri

Nefis bir surette ciltli olarak piyasaya çıkmıştır. Fiyatı: Türkiyenin her tarafında (9) liraya satılacaktır. Bu kıymetli eserden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz ve şimdiden bayiinize sipariş ediniz. (9) liralık posta havalesi gönderenlere ciltlerimiz taahhütlü olarak kırılmaz ampalâj içinde gönderilir.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Çocuk annelerine MÜJDE!

Bu kerre Amerikadan ithal ettiğimiz (BLANC DE NEİGE) talkından yapılmış yüksek evsafta güzel kokulu FREDO çocuk pudralarını satışa arzettiğimizi sayın müşterilerimize bildiririz.

Eczane ve İtriyat mağazalarında bulunur.

TOPTAN SATIŞ Tel: 21192

TURAL

KOMPRİMELERİ

Öksürüğe ve Bronşite Karşı

Fuji-Yama

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Sedat Simavi'nin Yazdığı bu Roman İstanbulda başlayıp Tokyoda Nihayet bulan temiz bir Aşkın Hikâyesidir.

Karikatür

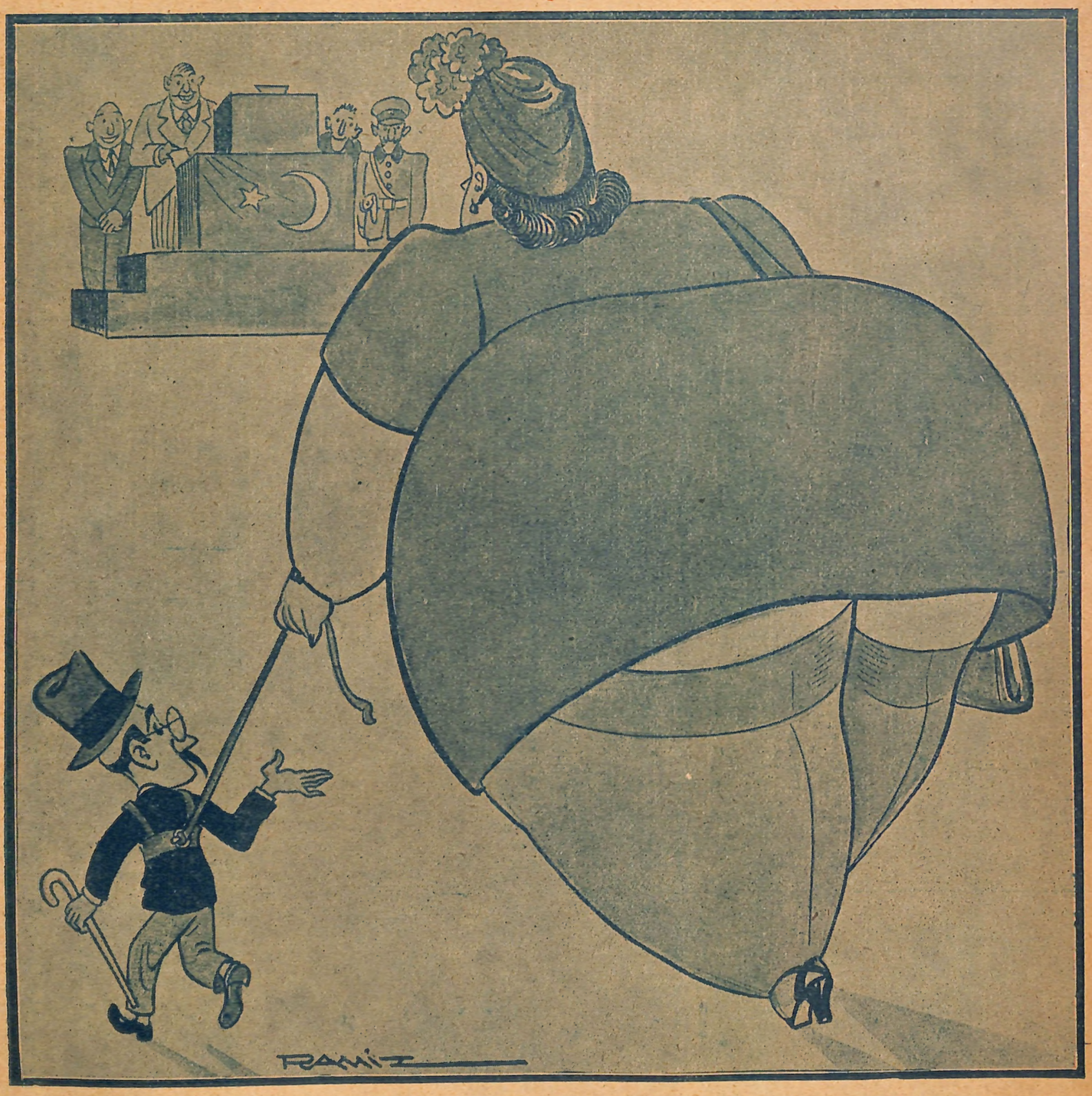

TOMBUL TEYZE BELEDİYE SEÇİMLERİNDE REY VERMEĞE GİDİYOR...

Tombul Teyze — Hangi partiye bağlısın derlerse ne cevap vereceksin?..

Sıska dayı — Merak etme, sormazlar, görünce, hangi partiye bağlı olduğumu anlarlar!..

T. T. POSTASI

İskeenderun: Orhan Orbay :

S — Tombul Teyzeciğim, son zamanlarda apandisit modası aldı yürüdü. Allah esirgesin sizde de bu hastalık olup ameliyat lâzım gelse doktor körbarsağınızı bulmak için merdivenlemi inmesi lâzım gelecek acaba?

C — O kadar uzun merdiven bulunacağını tahmin etmediğim için doktorun asansör isteyeceğini zannediyorum!.

Erzurum: M. Ç. :

S — Tombul Teyzeciğim, Yumuğunuzun başındaki tüyler Akıl Hocasınınkilere o kadar çok benziyor ki şüpheye düştüm. Buna ne dersiniz?

C — Kıldan nem kapmışsınız derim!.

Bor: Ahmet Akyürek :

S — Tombul teyzeciğim, yeşil (Bor) umuzun şirin mesirelerinde gezmek ve bilhassa haftanın iki gününde (yeni yaprak) ını yeşil çayırlar üzerinde yemek için gelir misiniz?.

C — Yağma yok... Oraya geleyim de, geçti Borun pazarı, diye biraz sonra beni Niğdeye mi süresiniz?!.